

ЗАТВЕРДЖЕНО:

ПРОГРАМА
фахового вступного випробування
спеціальність – 014 Середня освіта (Музичне мистецтво)
освітній ступінь – магістр

Структура фахового вступного випробування

Фахове вступне випробування складаються з двох частин:

I. Спеціальність:

1. Виконання програми (гра на музичному інструменті та хорове диригування).

II. Тестування

**I. Зміст та критерії оцінювання I частини фахового випробування
(спеціальність)**

1. Гра на музичному інструменті
 - поліфонічний твір (або твір великої (циклічної) форми)
 - п'єса (або художній етюд)
2. Хорове диригування (виконання з концертмейстером)
 - твір а capella
 - твір у супроводі фортепіано

Загальна кількість балів зі спеціальності виставляється, виходячи з максимальної кількості – **150** балів.

131 – 150 балів «5» – цілісно-усвідомлене, переконливе з логіки фразування виконання, з виявленням здібності до самостійної інтерпретації музичного тексту з одночасним обґрунтуванням професійними традиціями музично-виконавського мистецтва.

106 – 130 балів «4» – достатньо усвідомлене виконання, але з розкриттям виконавського задуму не в повній мірі, з виявленням доброї професійно-технічної підготовки, але з окремими технічними недоліками.

75 – 105 балів «3» – виконання, яке в цілому відповідає музичному тексту, але недостатньо усвідомлене і через окремі технічні складнощі виконуються з певними недоліками.

0 – 74 балів «2» – виконання з багатьма технічними помилками через слабку технічну підготовку, невиразне інтонування і фразування через відсутність усвідомленості музичного образу та виконавського задуму.

II. Тестування

У тестуванні виявляється рівень знань в галузі музично-історичних та музично-теоретичних дисциплін. Максимальна кількість балів за тести – **50**.

Питання до тестування

1. Загальна характеристика музичної культури доби Середньовіччя та Відродження.
2. Основні історичні етапи розвитку західноєвропейської музичної культури; хронологічні межі та найбільш видатні представники.
3. Найбільш видатні представники західноєвропейського музичного бароко.
4. Провідні жанри інструментальної та вокально-інструментальної музики у 17 – першої половини – XVIII ст.
4. Загальний огляд форм у вокальній та хоровій музиці.
5. Віденська класична школа. Основні естетичні принципи, жанрові пріоритети та особливості музичної мови.
6. Риси стилю Ф. Ліста та загальна характеристика його творчості.
7. Риси стилю Р. Вагнера. Основні естетичні та художні принципи його оперної реформи.
8. Риси стилю Ф. Шопена та загальна характеристика його творчості.
9. Шляхи розвитку музичної культури Італії у XIX ст. Творчість Дж. Верді.
10. Значимість творчості М.Лисенка в українській музичній культурі.
11. Основні різновиди українського пісенного фольклору та їх характеристика.
12. Симфонічна творчість П.І. Чайковського.
13. Риси стилю О. Скребіна та загальна характеристика творчості.
14. Життєвий та творчий шлях композитора С. Рахманінова, загальна характеристика творчості.
15. Основні художньо-стильові напрямки розвитку західноєвропейської музичної культури XX ст. та їх загальна характеристика.
16. Музичний імпресіонізм та форми його проявлення в творчості К.Дебюссі.
17. Композиторські техніки XX ст.
18. Загальна характеристика творчості Д. Шостаковича.
19. Риси стилю А. Шенберга та загальна характеристика його творчості.
20. Джерела та основні риси “нового класицизму”.
21. Сучасні українські композитори. Загальна характеристика.
22. Особливості формування української композиторської школи другої половини XIXст.
23. Хоровий жанр в творчості композиторів XX ст. Основні тенденції розвитку.
24. Творчий портрет М.Скорика.

25. Основні італійські терміни, що означають характер виконання твору.
26. Відхилення в споріднені тональності у серединних побудовах форми.
27. Типи тональних співвідношень, їх виразні можливості.
28. Види багатоголосся. Поліфонічні жанри і форми. Термінологічний апарат поліфонії.
29. Музичні форми і жанри.

Л і т е р а т у р а

1. Алексеев А., Григорьев В. Зарубежная музыка XX века. – М., 1986.
2. Боффи Г. Большая энциклопедия музыки: пер. с итал. / Гвидо Боффи. – М.: АСТ: Астрель, 2008.
3. Бэлза И. Исторические судьбы романтизма и музыки. – М., 1985.
4. Брянцева И. Французская комическая опера XVIII века. – М., 1985.
5. Всеобщая история музыки / авт.-сост. А. Минакова, С. Минаков. – М.: Эксмо, 2010.
6. Галл Д. Лист. – М., 1986.
7. Галь Г. Брамс. Вагнер. Верди. Три мастера – три мира. – М., 1986.
8. Гозенпуд А. Краткий оперный словарь. – Киев, 1989.
9. Горович Б. Оперный театр. – Л., 1984.
10. Гуревич Е. История зарубежной музыки. – М., 2000.
11. История мировой музыки: Жанры. Стили. Направления / авт.-сост. А. Минакова, С. Минаков. – М.: Эксмо, 2010.
12. Крауклис Г. Лоэнгрин Р. Вагнера. – М., 1988.
13. Конен В. История зарубежной музыки. Вып.3. С 1789 до середины XIX века. – М.: Музыка, 1981.
14. Ливанова Т. История западноевропейской музыки до 1789 года: Учебник в 2-х кн. - М.: Музыка, 1986.
15. Мазель Л. Строение музыкальных произведений: Учеб. пособие. / 2-е изд. доп. и перераб. – М.: Музыка, 1979.
16. Маркези Г. Опера: Путеводитель. – М., 1990.
17. Михеева Л., Попова Т. В мире оперы. Популярны оперы. Популярны очерки. – Л., 1989.
18. Музыка. Полная иллюстрированная энциклопедия: энциклопедический словарь от А до Я. М.: Астрель: АСТ, 2009.
19. Надор Г. Если бы Лист вел дневник. – Будапешт, Корвина, 1988.
20. Павлишин С. Музыка двадцатого століття: навч. посібник – Львів: БаК, 2005.
21. Рапацкая Л. История русской музыки: От Древней Руси до «серебряного века» - М., 2001.
22. Роллан Р. Гендель. – М., 1984.
23. Сто великих композиторов / Автор-составитель Д. Самин – М., 1999.
24. Симакова Н. Вокальные жанры эпохи Возрождения. – М., 1985.
25. Скребков С. Учебник полифонии. – М.: Музыка, 1982.
26. Способин И. Анализ музыкальных произведений – М.: Музыка, 1984.
27. Тюлин Ю.Н., Привано Н.Г. Учебник гармонии. – М.: Музыка, 1986.

28. Форкель И.Н. О жизни, искусстве и о произведениях Иоганна Себастьяна Баха. – М., 1987.
29. Черкашина М. Историческая опера эпохи романтизма. – Киев, 1986.
30. Черная Е. Беседы об опере. – М., 1981.

Загальна кількість балів з двох частин фахового вступного випробування виставляється з урахуванням їх результатів, виходячи з максимальної кількості – 200 балів.

176 – 200 балів – «5»;

140 – 175 балів – «4»;

100 – 139 балів – «3»;

0 – 99 балів – «2»